

ADIMA AYNA

Evler çöktü
Duvarlar yağmalandı çoktan
Toplanmaya yeltendi ağır adım
Sözler birer birer ezildi
“talan”

Şiirin atını çözdü eşkıyalar
El konuldu bin yıllık eşyalara
Dünyanın yükünü çeken kamyonlar
Tükendi, sesini yaydı yollara
Sonra dağıldı dil kalanları toplayıp
Kül gibi, ufalana ufalana...

Bak, bir şeyler bizi geçiyor yoldan
Niksar’la Tokat arasından
Birden, “yağmur diner, ses ebediyen kesilir”
Yumağını çözerek uzayan kökler midir
Uzaklaşan her gün ilkbaharlardan?

Düşmüyor, hangi şarkı dudaklarımdan
Hafız’dan mı, Makber, Neva Gazel?
Bin yıllık bedenim ben, ezildim
Bu ahengi kesik ses dağılır mı dediniz?
Ebru, toplanmış bir addır yıkıntılardan.

Ebru Özden